

कृते विशेषेण आश्रिते कृष्टमोषु च । महाशब्दे नवम्यां तु (vgl. महानवमी) लोके ध्यातिं गमिष्यति ॥ TITHJĀDIT. im ÇKDr. u. महानवमी. — 3) eine mit महा beginnende Würde, ein solches Amt: श्रवाप्तपञ्च^० Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 339, 1. 3. तस्य पञ्च महाशब्दान् व्यापानुत्पलको ऽग्रहीत् । अन्ये त्रगृहिरे ऽन्यानि कर्मस्थानानि मातुलाः ॥ RĀĠA-TAR. 4, 679; vgl. 142 und HALL in Journ. of the Am. Or. S. 6, 340. fg.

2. महाशब्द (wie oben) adj. f. *überaus laut* KATHĀS 67, 59.

महाशोभु (म^० + शोभु) m. *der grosse* Çiva: ^०शक्ति Verz. d. Oxf. H. 249, b, 34.

1. महाशय (महा + शय^०) m. *der grosse* (Wasser-) Behälter, das Meer TRIK. 1, 2, 8. H. ५. 166.

2. महाशय (wie oben) adj. *hochgesinnt, edel*; von Personen AK. 3, 1,

3. H. 367. ASUṬĀV. 3, 10. 17, 5. 12. 18, 28. Spr. 3310. VID. 59. 134. KATHĀS. 39, 231. 43, 82. 46, 231. 72, 128. RĀĠA-TAR. 3, 148. HIT. 120, 15. 18.

महाशयन (म^० + शय^०) n. *ein hohes Lager*: ^०विरति VJUTP. 202.

महाशय्या (म^० + शय^०) f. *ein hohes oder prächtiges —, ein fürstliches Ruhebett* H. 716. Spr. 2136.

महाशर (म^० + शर^०) m. *eine best. Rohrrart* (स्थूलशर) RĀĠAN. im ÇKDr.

महाशल्क (म^० + शल्क^०) m. *eine Art Seekrabbe* HĀR. 187. M. 3, 272. JĀĠĀN. 1, 259.

महाशस्त्र (म^० + शस्त्र^०) n. *eine grosse d. i. mächtige Waffe* MBH. 3, 7102.

महाशाक (म^० + शाक^०) n. *ein best. Gemüse* JĀĠĀN. 1, 259.

महाशाक्य (म^० + शाक^०) m. *ein grosser* Çākya LALIT. ed. Calc. 133, 13 (महासाल v. l.). RĀĠA-TAR. 1, 141. ^०शक्य beide Ausg.

महाशाख (म^० + शाखा^०) 1) adj. *grosse Zweige habend*. — 2) f. *Urvia lagopodioides* DC. RĀĠAN. im ÇKDr.

महाशाखा (wie oben) f. *eine grosse (richtige) traditionelle Recension eines vedischen Textes* Ind. St. 3, 396.

महाशाङ्गयन (म^० + शाङ्ग^०) n. N. eines Textes AV. PARiç. in Verz. d. B. H. 92, 8 (^०साङ्गयन geschr.).

महाशास्ति (म^० + शास्ति^०) f. *Bez. einer beschwichtigenden (Unheil abwendenden) Begehung und Recitation* ÇĀṆKH. GRHJ. 3, 11. KAUC. 39. 43. 44. 46. VARĀHU. BRU. S. 46, 81 (pl.). Verz. d. B. H. 136, a (139). No. 1249.

महाशाल (म^० + शाला^०) m. 1) *ein grosses Haus habend, ein grosser Hausherr* (महागृहस्थ ÇĀṆKH.): प्राचीनशाल श्रौपमन्यवः सत्ययज्ञः पौलुषिरिन्द्रयुधो भास्ववेयो जनः शार्करादयो बुडिल आश्रयराश्रिते कृते महाशाला महाश्रौत्रियाः u. s. w. KHĀND. UP. 5, 11, 1. Ġābāla ÇAT. BR. 10, 3, 3, 1. 6, 1, 1. Çaunaka MUNP. UP. 1, 1, 3. Statt महाशाक्य in der Stelle नैगमत्रयब्राह्मणगृह्यतिमहाशाक्यकुलेषु LALIT. ed. Calc. 134, 12. fg. hat FOUCAUX (S. 113) महासाल vor sich gehabt. महासालकुल bedeutet nach der tibetischen Uebersetzung *ein einem grossen Sāla-Baum gleichendes Geschlecht*: तत्रिय^०, ब्राह्मण^०, गृह्यति^० VJUTP. 98. — 2) N. pr. eines Sohnes des Ġanameġaja HARIV. 1671. fg.; vgl. महाशाल.

महाशालि (म^० + शा^०) m. *grosser Reis* H. 1169. HALĀJ. 2, 425. RĀĠAN. im ÇKDr. SUÇR. 1, 193, 7. — Vgl. महाश्रीकि.

महाशालीन (म^० + शा^०) adj. *überaus bescheiden* BUĠG. P. 5, 4, 12.

महाशालत्वणा (म^० + शा^०) n. *grosse Fomentation*, Bez. eines best. Heilmittels ÇĀṆGH. SĀMĀ. 3, 2, 17.

1. महाशासन (म^० + शा^०) n. *grosse Herrschaft* Spr. 1993, v. 1.

2. महाशासन (wie oben) adj. *grosse Herrschaft ausübend, eine grosse Macht habend* (?) DHŪRTAS. in LA. 67, 10.

महाशिरस् (म^० + शिर^०) 1) adj. *grossköpfig*. — 2) m. a) *eine Schlangengart* SUÇR. 2, 263, 10. — b) *eine Eidechsenart* SUÇR. 2, 289, 17. — c) N. pr. eines Mannes MBH. 2, 105. eines DĀNAVA 366. Statt विद्रावणमहाशिरा: (sg.!) HARIV. 200 liest die neuere Ausg. ^०महामौरो.

महाशिरःसमुद्रव (म^० - शिरस् + स^०) m. N. pr. des 6ten schwarzen Vāsudeva (bei den Ġaina) H. 696.

महाशिरोधर (म^० + शिराधरा^०) adj. *einen langen oder dicken Hals habend* R. 3, 33, 2 (महाकायशिरो^०).

महाशिला (म^० + शि^०) f. *eine best. Waffe* H. ५. 149. H. 787, Sch.

महाशिव (म^० + शिव^०) m. *der grosse* Çiva PĀṆĀR. 4, 3, 76. BRAHMAVAIV. P., GAṆAPATIKH. 29 im ÇKDr.

महाशीतवती (म^० + शी^०) f. N. pr. einer der fünf grossen Schutzgöttinnen (s. महारत्ना) bei den Buddhisten VJUTP. 24. ^०शेतवती WILSON, Sel. Works 2, 13.

महाशीता (म^० + शी^०) f. *eine best. Pflanze*, = शतमूली ÇABDAK. im ÇKDr.

महाशीर्ष (म^० + शीर्ष^०) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's VĀṠPI beim Schol. zu H. 210.

महाशील (म^० + शील^०) m. N. pr. eines Sohnes des Ġanameġaja BUĠG. P. 9, 23, 2. — Vgl. महाशाल 2.

महाशुक्ति (म^० + शुक्ति^०) f. *Perlemuschel* RĀĠAN. im ÇKDr.

महाशुक्ता (म^० + शुक्ता^०) f. Bein. der Sarasvatī BHŪRIPR. im ÇKDr.

महाशुभ्र (म^० + शुभ्र^०) n. *Silber* RĀĠAN. im ÇKDr.

महाशूद्र (म^० + शूद्र^०) m. *ein Çūdra höheren Ranges, ein höherer Diener*: दासः पतौ प्रतालयति महाशूद्र उपसच्चित KAUC. 17. Kuhhirt HALĀJ. 2, 432. P. 4, 1, 4. VĀRTT. 1, Sch. ^०शूद्री f. P. 4, 1, 4. VĀRTT. 1. Kuhhirtin oder die Frau eines Kuhhirten AK. 2, 6, 1, 13. H. 322. ^०शूद्रा f. = मरुती शूद्रा P. 4, 1, 4. VĀRTT. 2, Sch.

महाशून्य (म^० + शून्य^०) u. *die grosse Leere*, Bez. eines best. geistigen Zustandes beim Jogin Verz. d. Oxf. H. 233, b, 36.

महाशून्यता (म^० + शून्य^०) f. *die grosse Leere*, Bez. einer der 18 Leeren bei den Buddhisten, VJUTP. 29.

महाशेतवती s. महाशीतवती.

महाशैरीष (म^० + शैरीष^०) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 240, a.

महाशैल (म^० + शैल^०) m. 1) *ein grosser Fels*, — Berg Spr. 3188. — 2) N. pr. eines Berges MĀRK. P. 53, 7. Verz. d. Oxf. H. 83, a, No. 141.

महाशोण (म^० + शोण^०) m. *der grosse* (महा) Çoṇa, N. pr. eines Flusses MBH. 2, 794.

महाशोणडी (म^० + शो^०) f. *eine best. Pflanze*, = श्वेतकिणिकी RĀĠAN. im ÇKDr.

महाशोषिर (म^० + शो^०) m. *Scorbut des Mundes* WISE 303. SUÇR. 1, 303, 10. 304, 3.

महाश्रमन् (महा + 2. श्र^०) m. *Edelstein* KIR. 3, 8.

महाश्रमशान (म^० + श्रम^०) n. *die grosse Leichenstätte*, Bein. der Stadt Benares, ÇABDĀRTHAK. bei WILS. KĀṬIKH. im ÇKDr.

महाश्यामा (म^० + श्या^०) f. *Ichnocarpus frutescens* R. BR. RATNAM. im ÇKDr. SUÇR. 1, 139, 18. Dalbergia Sissoo Roxb. RĀĠAN. im ÇKDr.

महाश्रम (महा + श्र^०) m. *die grosse Einsiedelei*, N. pr. eines heiligen